

Riðván 2022

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Et år med forberedelse og ettertanke, og også stor anstrengelse, er avsluttet, og det utmerket seg ved vennenes innsats verden over for å markere hundreårsminnet for 'Abdu'l-Bahás bortgang, ved blant annet å sende representanter for å delta ved en spesiell begivenhet til hans ære i Det hellige land. Ved denne innsatsen har utallige sjeler, og ikke bare bahá'íer, kjent den inspirasjon som 'Abdu'l-Bahás liv byr på. Hans omsorg for hvert medlem av menneskenes familie, hans undervisningsarbeid, hans befordring av foretagender viet undervisning og sosialt velbefinnende, hans dype bidrag til diskurser i både Østen og Vesten, hans dyptfølte oppmuntring til prosjekter for oppføring av gudshus, hans utforming av tidlige former for bahá'í-administrasjon, hans fostring av ulike aspekter ved samfunnets liv – alle disse komplementære fasetter av hans liv avspeilte at han vedvarende og fullstendig viet seg til å tjene Gud og menneskeheten. I tillegg til å være en ruvende skikkelse med moralsk autoritet og overlegen åndelig innsikt var 'Abdu'l-Bahá en ren kanal som kreftene forløst av Bahá'u'lláhs åpenbaring kunne virke på verden gjennom. For å forstå den samfunnsbyggende kraft som troen besitter, behøver man ikke se lengre enn til 'Abdu'l-Bahás prestasjoner gjennom hans embetstid og til de forvandlende virkninger av den veiledning som uten opphold strømmet fra hans penn. Så mange av de vidunderlige fremskritt som er gjort av dagens bahá'í-samfunn – som ble oppsummert i vårt budskap til dere ved siste riðván – sporer sin opprinnelse tilbake til 'Abdu'l-Bahás handlinger, beslutninger og anvisninger.

Hvor passende er det ikke da at bahá'í-samfunnets kollektive hyllest til sitt fullkomne forbilde bør danne forspillet til at det tar fatt på et større fortagende fokusert på å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft i stadig større omfang. Innsatsområdene som faller innenfor rammen av Niårsplanen, og innenfor den inneværende serien av planer, er innrettet mot å nå dette overordnede mål. Det er også fokus for de mer enn 10 000 konferanser som holdes over hele kloden for å markere oppstarten på dette veldige åndelige foretagende. Disse konferansene ventes å ønske deltagere velkommen i et antall uten tidligere sidestykke, og de fører sammen ikke bare bahá'íer, men mange andre som ønsker det beste for menneskeheten og med dem deler en lengsel etter å fostre enhet og forbedre verden. Deres besluttosomhet og sterke målbevissthet gjenspeiles i den ånd som ble skapt på sammenkomster som allerede er gjennomførte, der deltagerne ble ansporet til dåd like meget av de dynamiske rådslagninger som de bidro til, som av den kollektive visjon som ble studert ved disse gledesfylte begivenheter. Med ivrig forventning ser vi frem til hva de kommende måneder og år vil bringe.

Etter at vi stilet vårt budskap av 30. desember 2021 til rådgiver-konferansen, har nasjonale åndelige råd og regionale bahá'í-råd seriøst vurdert mulighetene for å intensivere vekstprosessen i områdene innenfor sine ansvarsfelt i løpet av Niårsplanen. For å måle fremgangen som gjøres over tid, mener vi det ville være til hjelp å betrakte planen som at den utvikler seg i to faser av fire og fem års varighet, og nasjonale råd ble invitert til å vurdere fremskrittene de venter å se i sine respektive samfunn ved riðván 2026 og deretter ved riðván 2031. Denne øvelsen innebar også en re-evaluering av områdegrensene, og resultatet av disse justeringer er at det totale antall områder i verden har steget med en fjerdedel og nå er over 22 000. Basert på de

mottatte prognoser anslås det at ved slutten av planen vil det eksistere et vekstprogram på et eller annet utviklingsnivå i rundt 14 000 av disse områdene. Det beregnes at antallet blant dem der vekstprogrammet kunne anses å være intensivt, vil stige til 11 000 i løpet av samme tidsrom. Og av disse ventes det at antall områder der den tredje milepælen er passert, vil øke til over 5 000 innen 2031. Å gjøre slike fremskritt vil utvilsomt innebære en voldsom innsats gjennom planens fulle varighet. Vi finner likevel at dette er ambisjoner som det er verdt å etterstrebe, for de representerer en ærgjerrig, men seriøs vurdering av hva som er innen rekkevidde.

Dette forteller meget. Slike mål kunne man ikke realistisk overveie dersom ikke administrative institusjoner og organer hadde gjennomgått en markant utvikling og dermed tilegnet seg en betydelig høynet kapasitet til å forvalte sakene i et samfunn der aktivitetene er blitt mangedoblet så raskt og favner et stort og økende antall beslektede sjeler. Det ville ikke være mulig å etterstrebe en slik vekst dersom et ønske om å lære – å handle, reflektere, fange opp innsikter og tilegne seg de innsikter som gir seg andre steder – ikke var blitt pleiet på alle nivåer og hadde nådd grasrota i samfunnet. Og innsatsen som slike forehavender innebærer, kunne neppe være gjennomførbar med mindre en systematisk tilnærming til undervisningsarbeidet og til utviklingen av menneskelige ressurser i økende grad var blitt åpenbar i bahá'í-verdenen. Alt dette har avstedkommet en økning i bahá'í-samfunnets bevissthet om sin egen identitet og hensikt. En fast beslutning om å være utadventt i samfunnsbyggingsprosessen var allerede blitt et etablert aspekt ved kulturen på mange, mange steder. I et økende antall samfunn har den nå blomstret til en følelse av et reelt ansvar for den åndelige og materielle fremgangen for større og større samfunnsgrupper, godt over bahá'í-samfunnets eget medlemskap. Vennenes innsats for å bygge samfunn, beskjeftige seg med sosial handling og bidra til de rådende sosiale diskurser har sammenføyet seg til ett globalt foretagende som er bundet sammen av en felles handlingsramme med fokus på å hjelpe menneskeheten til å befeste sine anliggender på en grunnvoll av åndelige prinsipper. De utviklinger vi har beskrevet, har nådd dette punkt ett hundre år etter at den administrative orden ble innført, og deres betydning lar seg ikke overse. I den overordentlige kapasitetsøkning som har skjedd i de to seneste tiår – og som har gjort det mulig for bahá'í-verdenen å betrakte sin innsats som et uttrykk for frigjøringen av troens samfunnsbyggende kraft – ser vi uomstøtelige bevis på at Guds Sak er gått inn i den sjette epoken av sin formingstid. Ved siste ridván kunngjorde vi at den tredje epoken i Mesterens guddommelige plan hadde begynt, markert ved det utbredte fenomen at store antall deltok i bahá'í-aktiviteter, oppglødd av tro, og tilegnet seg ferdighetene og evnene til å tjene sine samfunn. Ved sin begynnelse da og ved sin avslutning nå er Ettårsplanen dermed kommet til å markere et sett av historiske fremskritt gjort av de troende som gruppe. Og ved terskelen til et nytt, veldig foretagende står denne forente gruppe av troende rede til å gripe de muligheter som er vidåpne foran den.

Et fremtredende trekk ved den epoke som nå ender, var oppføringen av det siste av de kontinentale gudshus og begynnelsen på prosjekter for å oppføre gudshus på nasjonalt og lokalt nivå. Bahá'íer verden over har lært mye om *mashriqu'l-adhkár*-begrepet og om den forening av tilbedelse og tjeneste som det innebærer. I løpet av formingstidens sjette epoke vil mye mer bli lært om den sti som fører fra utviklingen innenfor et samfunn av et blomstrende andaktsliv – og den tjeneste som det inspirerer til – frem til at det kommer en *mashriqu'l-adhkár* der. Det innledes rådslagning med forskjellige nasjonale åndelige råd, og etter hvert som disse går fremover, kommer vi periodisk til å kunngjøre steder der et bahá'í gudshus vil bli oppført i årene som kommer.

Vår glede over å se Det største navns samfunn bli stadig sterkere dempes av vår dype sorg over å se at i verden vedvarer de forhold og konflikter som skaper nød og fortvilt lidelse – og i særdeleshet ved å se nye utbrudd av de ødeleggende krefter som har forstyrret internasjonale anliggender, samtidig som de utsetter mange befolkninger for grusomheter. Vi vet meget vel og er forvissnet, slik bahá'í-samfunn gjentagne ganger har vist i mange ulike sammenhenger, om at Bahá'u'lláhs tilhengere vier seg til å tilby lindring og støtte til dem de har rundt seg, uansett hvor trange deres egne kår måtte være. Men før menneskeheten som helhet gir seg i kast med å basere sine anliggender på rettferdighetens og sannhetens grunnvoller, er dens skjebne dessverre å vakle fra den ene krise til den andre. Vår bønn er at dersom det nylige krigsutbruddet i Europa skal avføde noen lærepenge for fremtiden, så vil den tjene som en inntrengende påminnelse om den kurs verden må ta om den skal nå frem til ekte og varig fred. Prinsippene fremsatt av Bahá'u'lláh overfor hans tids monarker og presidenter og de vektige forpliktelser han påla fortidens og nåtidens herskere, er kanskje tilmed mer relevante og nødvendige i dag enn da de først ble nedtegnet av hans penn. For bahá'ier er Guds større plans ubønnhørlige fremmarsj – som fører med seg prøvelser og omveltninger, men i siste instans tvinger menneskeheten til rettferdighet, fred og enhet – den sammenheng som Guds mindre plan, som de troende hovedsakelig beskjeftiger seg med, utspiller seg innenfor. Den dysfunksjonelle tilstanden i dagens samfunn gjør behovet for å frigjøre troens samfunnsbyggende kraft til overmål klart og presserende. Vi kan ikke vente annet enn at foreløpig vil omveltninger og forstyrrelser fortsette å hjemsøke verden. Derfor vil dere uten tvil skjønne hvorfor hver innstendig bønn vi fremfører om at alle Guds barn må bli befridd for forvirring og harde strabaser, ledsages av en like dyptfølt bønn om at dere må lykkes i den sterkt tiltrengte tjeneste dere utfører for fredsfyrstens Sak.

I hvert område der planens aktiviteter er i ferd med å skyte fart, ser vi at det utvikles samfunn med de edle kjennetegn som vi beskrev i vårt budskap av 30. desember 2021. Etter hvert som samfunn opplever belastninger av ulike slag, må Abhá-skjønnhetens tilhengere mer og mer skille seg ut ved sin utholdenhet og fornuft, ved sin adferdsstandard og prinsippfasthet og ved den medlidenhet, løsrevne holdning og overbærenhet de viser i sin streben etter enhet. Gang på gang har de karakteristiske trekk og holdninger lagt for dagen av de troende i ytterst vanskelige perioder drevet folk til å vende seg til bahá'ier for å få forklaringer, råd og støtte, særlig når livet i et samfunn er brakt i ulage av fare og uforutsette forstyrrelser. Når vi meddeler disse iakttagelsene, er vi klar over at bahá'í-samfunnet selv også opplever virkningene av de oppløsningskrefter som er virksomme i verden. Vi er oss enn videre bevisst at jo større vennenes innsats for å fremme Guds ord er, desto sterkere vil de motkrefter være som de før eller senere møter fra ulike hold. De må styrke sinn og ånd hos seg selv mot de prøvelser som helt sikkert vil komme, så disse ikke svekker renheten i deres bestrebelse. Men de troende vet godt at uansett hvilke stormer som venter foran dem, så evner Sakens ark å motstå dem alle. Påfølgende stadier av dens ferd har sett den mestre uvær og ri på bølgene. Nå har den kurs mot en ny horisont. Den allmektiges bekræftelser er de vindkast som fyller dens seil og driver den mot reisens mål. Og Pakten er dens ledestjerne som holder den hellige farkost på dens sikre og visse kurs. Måtte himmelens skarer sende velsignelser over alle som seiler i den.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]